

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی در آبراهه دز- استان خوزستان

محل انتشار:

همایش ملی علوم مهندسی آب و فاضلاب (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمدرضا رضوانیان زاده - مربی، گروه مهندسی هسته ای، دانشکده علوم و فناوری های نوین، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

راضیه افخمی - پژوهشگر، شرکت دانش بنیان محیط پایش کوثر، شهرک علمی تحقیقاتی اصفهان، اصفهان، ایران

مهدی کمالی - ۳مربی، گروه فرایندهای شیمیایی، پژوهشکده مهندسی فرایند، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

علی داوری - استادیار، گروه مهندسی شیمی، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

آبراهه دز یکی از منابع اصلی تأمین آب در استان خوزستان می باشد. این رودخانه در مسیر گذر از استان خوزستان ضمن تأمین آب شرب شهرهای دزفول، اندیمشک و ده ها روستای مسیر، آب مورد نیاز صنایع تصفیه شکر هفت تپه، قند دزفول، کاغذسازی پارس، نئوپان سازی، تولید علوفه دام و طیور، شیر پاستوریزه شوش و ده ها واحد کوچک و متوسط منطقه را نیز تأمین می نماید. رودخانه دز مهم ترین منبع تأمین کننده آب اراضی کشاورزی مجاور خود می باشد. پایش کیفی 6 نقطه از آبراهه دز از طریق چندین مرحله نمونه برداری، به منظور بررسی شاخص های فیزیکی شامل هدایت الکتریکی، پی اچ، اکسیژن محلول و شیمیایی همچون فلزات سنگین (نیکل، آهن، کروم، مس، منگنز، آلومینیوم)، اکسیژن مورد نیاز شیمیایی (COD)، اکسی ژن مورد نیاز بیولوژیکی ((BOD(5)، میزان کل کربن آلی (TOC) در مسیرهای سد دز، اندیمشک، دزفول، هفت تپه و بند قیر صورت گرفت. نتایج مطالعات نشان می دهد که میزان هدایت الکتریکی بر حسب میکروزیمنس بر سانتیمتر (BOD(5, TOC, (μs/cm), COD و مجموع فلزات سنگین بر حسب میلی گرم در لیتر (ppm) به ترتیب در گستره 4000-500، 40-5، 3-0/25 و 0/7-0/01 افزایش یافته است. داده ها و مشاهدات عینی بیانگر افزایش بار آلودگی رودخانه از بالادست (سد دز) به پایین دست (بند قیر- شاخه دز) به دلیل ورود هرزآب های کشاورزی، فاضلاب های انسانی و صنعتی و روان آب های سطحی به داخل آبراهه دز بوده و ضرورت توجه به فناوری های نوین در کنترل آلودگی های زیست محیطی را مهم می سازد.

کلمات کلیدی:

شاخص های کیفی، دز، خوزستان، آلودگی آب، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/209143>

